

Balada československá - Jahelka, Ivo

- D G D Hmi A D
*: Já mám z Polska dříny, spodky, botky z Číny
E A C G D
a z Hongkongu digi, tranzistorák z Rigy,
C G D C D G
americký desky, jinak ale žiju česky.
- G C D G
1. Sledoval jsem v každé chvílce Rodáky a odrodilce,
C D G
politika, boj i láska, těšil jsem se na Vitáska,
C D G Fdim
kterak nabyl opět sílu, viděl jsem všech sto pět dílů
C D G D
a měl dojem převeliký z hrdinovy symboliky:
G C G C D G
i my ve stylu zajetém též kulháme za světem.
2. Já jsem divák televizní a otázka v uších mizí:
kdo byl asi poslán k řasu za ty první Sondy z Žďasu,
jak tam jeden vod lopaty zapojil se do debaty,
řek' to všechno jednou větou: že se schody nezametou,
byť by byly z mramoru, nikdy zdola nahoru.
3. Nepřislíben devizově, zato ale myslím nově,
když jdu kolem Živnobanky, jak sehnat na konto franky,
dovnitř vidím chodit tamty, co maj' v přízni emigranty,
a mně zase straší v hlavě dovolená na Šíravě,
snad jen v této cizině není Čech na mizině.
4. Už věžňové v Boleslavi na škodovky brousí hlavy
a já toužím v duše skrytu taky po tom Favoritu,
chce to žít jen trochu skromně, za deset let je i pro mě,
našetřím pro Mototechnu, ať si hlady proto zdechnu,
vždyť v životní úrovni prý všichni jsme si tu rovni.
5. Ptáme se, jak byrokraty přeškolit na demokraty,
nenaučíš jen tak, hopsa, novým kouskům starýho psa,
těžko cestu razit novou stejnou barvou razítkovou,
na šest lidí toho druhu jeden dělník u soustruhu,
ten je sotva uživí, což se dneska už i ví.
6. Já, patriot každým coulem, hluboko jsem smek' před Soulem,
olympijský oheň hasnul a já jenom tiše žasnul:
podívejme na Korejce, nejedí jen černá vejce,
červenat se musím studem, kde jsou oni, kdy my budem?
Televizi vypínám - prý motivace chybí nám.
7. Chvátá Pavel, chvátá Franta pro wartburga, pro trabanta,
stojí jich na Malé Straně, a tak, Češi, hurá na ně!
Těm za plotem ambasády lhostejné jsou naše spády,
oni s kufrem nebo s vakem pojedou prý radši vlakem,
od auta jim pomůžem, když do vlaku nemůžem.
8. Já s diplomem šel z Karolína, svět byl jako trampolína,
dopad měl však tvrdost mlatu v podobě prvního platu,
a tak za študija pykám, směje se mi Gejza Cikán,
byť ve škole třikrát propad', za mý dva platy chodí kopat,
já si říkám potajnu: radši hospodu si pronajmu.
9. Zas jdou na mě noční můry z Domu bytové kultury,
od půlnoci bez námitek ležím frontu na nábytek,
díky našich krámů spektru zejtra jdu spát před Elektru,
je to horší každým rokem, děda sedí před Čedokem,
skládám pochod pohřební pro náš průmysl spotřební.
10. K čemu jsou nám hmotné statky, když není čím utřít zadky?
Jsi-li každý správným Čechem, ne papírem, ale mechem,
v kapse pětku, v puse cleyku, měl bysi z nás radost, Švejku,

byť z lidových prŕpovídek říká se teď:

hlavně klídek, klídek, klídek ...

*: Česká hrdost - kde je? Kam to všechno spěje?

Z vesela do smutna, snad nám to není putna,

a tak se aspoň smějme, dobrou vůli spolu mějme.